

Už se do vás někdo v poslední době pěkně pustil a máte z toho těžkou hlavu? Nic si z toho nedělejte, Ježíš nebyl výjimkou. Ten, kdo se do Ježíše pěkně navezl, byla Marta: „*Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!*“ I po této spršce emocí se nakonec dům Marie, Marty i Lazara stal místem, kam Ježíš chodil rád odpočívat.

Emotivní vystoupení Marty, jako by kopírovalo nejednu rodinnou hádku mezi sourozenci, zvláště pokud jde o domácí práce, jen si vzpomeňme na své dětství. A nejen mezi sourozenci. I manželé si ledasco vyčtou, kdo že co doma dělá a kolik. Jen si zkusme vzpomenout, kdy to bylo naposled.

Někdy prostě ony pomyslné piliňáky buchnou. Ale i přesto se naše rodiny můžou stát místem, kde se rádo přebývá. Po bouřce většinou bývá čerstvý vzduch, zní přísloví, a může to být nejednou i útěchou. I Ježíš si po poněkud zjitřené atmosféře rodinu nakonec oblíbil, věřím, že to má v úmyslu i u vás.

Opakem Martiných výčitek je Abraháмова pohostinnost, jak jsme četli v První knize Mojžíšově. Jakmile Abrahám spatřil hosty vstupující do míst, kde zrovna sídlil se svými stany i stády, byla to doubrava, tedy místo pod stromy dubového lesa, tak vyskočil, hosty přivítal a přiměl je k odpočinku a občerstvení. To nám může být vzorem, jak vnášet pohodu do svého domova. Placky z nejjemnější mouky, krmné tele, kyselé a sladké mléko, umytí nohou a obsluha, to všechno byly prvky Abrahámovy pohostinnosti. Abrahám ani netušil, kdo to k němu přišel, podobně jako Marta, dokud ti tři neznámí nepromluvili jedním hlasem, že jeho žena Sára bude mít do roka syna. Biblický autor to shrnuje do věty: „*Hospodin se zjevil Abrahámovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu.*“

Denní parna jsme prožili a zdá se, že ještě prožijeme. Jistě prožijeme i nejednu návštěvu a možná i nejedny puklé piliňáky. Pamatujme na jedno, v každém příchozím i v naší rodině touží přebývat Kristus. Tak, když budeme zase pucovat někoho blízkého, zkusme si představit, že to děláme vždy před Kristovou tváří, který nás sleduje z našeho obyváku. Každý člověk je tak trouchu Hospodinova návštěva v našem životě. Tak se mu snažme připravit pěkné přivítání i atmosféru jako Abraham, i když je to třeba domácí člen rodiny.